

UZASADNIENIE

Decyzją numer (...) z dnia 21 maja 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że **S. W. (1)** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, to jest emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i chorobowemu w okresie od 1 sierpnia 2012 roku do 30 listopada 2012 r. jako pracownik u płatnika składek (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. oraz, że z wymienionego tytułu podstawa wymiaru składek na:

obowiązkowe ubezpieczenia społeczne z tytułu umowy o pracę wynosi:

- od sierpnia 2012 r. do listopada 2012 r. – 1500,00 zł miesięcznie

obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne z tytułu umowy o pracę wynosi:

- od sierpnia 2012 r. do listopada 2012 r. – 1294,35 zł miesięcznie.

Organ rentowy zaznaczył, że płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za **S. W.** w okresie od 1 sierpnia 2012 roku do 30 listopada 2012 r. jest (...) Sp. z o.o. „NIP (...)”.

Decyzją numer (...) z dnia 21 maja 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że **Ł. W.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, to jest emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i chorobowemu w okresie od 1 sierpnia do 30 listopada 2012 r. jako pracownik u płatnika składek (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. oraz, że z wymienionego tytułu podstawa wymiaru składek na:

obowiązkowe ubezpieczenia społeczne z tytułu umowy o pracę wynosi:

obowiązkowe ubezpieczenia społeczne z tytułu umowy o pracę wynosi:

- za sierpień 2012 r. – 375,00 zł miesięcznie

- za wrzesień 2012 r. – 805,43

- od października do listopada 2012 r. – 375,00 zł

obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne z tytułu umowy o pracę wynosi:

za sierpień 2012 r. – 323,58 zł miesięcznie

- za wrzesień 2012 r. – 695,01

- od października do listopada 2012 r. – 323,58 zł

Organ rentowy zaznaczył, że płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za **Ł. W.** w okresie od 1 sierpnia do 30 listopada 2012 r. jest (...) Sp. z o.o. „NIP (...)”.

Decyzją numer (...) z dnia 27 maja 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że **A. R.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, to jest emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i chorobowemu w okresie od 1 sierpnia do 1 września 2012 r. jako pracownik u płatnika składek (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. oraz, że z wymienionego tytułu podstawa wymiaru składek na:

obowiązkowe ubezpieczenia społeczne z tytułu umowy o pracę wynosi:

- za sierpień 2012 r. – 2485,23 zł

- za wrzesień 2012 r. – 71,43 zł

obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne z tytułu umowy o pracę wynosi :

- za sierpień 2012 r. – 2144,50 zł.

- za wrzesień 2012 r. – 61,64 zł

Organ rentowy zaznaczył, że płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za A. R. w okresie od 1 sierpnia do 30 listopada 2012 r. jest (...) Sp. z o.o. „NIP (...)”.

Decyzją numer (...) z dnia 27 maja 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że **A. K.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, to jest emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i chorobowemu w okresie od 1 sierpnia do 1 września 2012 r. jako pracownik u płatnika składek (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł..

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2019 roku Sad postanowił wyłączyć sprawę A. K. do odrębnego postępowania i rozstrzygnięcia z uwagi na wątpliwość czy przy doręczeniu decyzji przez ZUS ubezpieczona ta przebywała pod wskazanym adresem.(postanowienie k. 519)

W uzasadnieniach ww. decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że (...) Sp. z o.o. zawarła z firmą (...) Sp. z o.o. umowę o świadczenie usług oraz porozumienie na mocy których (...) Sp. z o.o. przekazała w użytkowanie firmie (...) Sp. z o.o. część przedsiębiorstwa w postaci maszyn, urządzeń czy też środków trwałych. Po upływie 3 miesięcy firma (...) Sp. z o.o. przekazała wszystkich pracowników do K.U.K.- E.F.I. I. Logistyk + Handel + B. + (...) Sp. z o.o.

Ubezpieczone nadal pracowały w tym samym miejscu i według tych samych zasad, na tym samym stanowisku pracy z takim samym zakresem obowiązków, a faktyczny nadzór nad ich pracą sprawował dotychczasowy pracodawca, który jednocześnie nadal korzystał z ich pracy. Powyższe okoliczności – w ocenie organu rentowego – przemawiają za przyjęciem, że nie doszło do faktycznego przejścia pracownika na podstawie art.23¹ k.p., a zatem nie doszło do zmiany płatnika składek. W ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych głównym celem współpracy (...) Sp. z o.o. z ww. firmami było jedynie obniżenie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej i tym samym ww. osoby w okresach wskazanych w decyzjach podlegały ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w (...) Spółka z o.o. (decyzje w aktach ZUS). (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością reprezentowana przez pełnomocnika złożyła odwołania od w/w decyzji i wniosła o ich zmianę poprzez stwierdzenie, że ww. podlegali obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu w spornym okresie u swych pracodawców (...) Sp. z o.o. oraz K.U.K.- E.F.I. I. Logistyk + Handel + B. + (...) Sp. z o.o. W ocenie skarżącego, stan faktyczny wskazuje, że ww. w sposób zgodny z przepisami Kodeksu Pracy wykonywali pracę na rzecz (...) Sp. z o.o. oraz K.U.K.- E.F.I. I. Logistyk + Handel + B. + (...) Sp. z o.o.

/odwołania k. 2-8, k.2-8 akt o sygn. VIII U 2487/14, k.2-8 akt o sygn. VIII U 2563/14/, k.2-8 akt o sygn. VIII U 2562/14/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. w odpowiedziach na odwołania wniosł o ich oddalenie.

/odpowiedzi na odwołania – k. 54 – 56 odwrót, k. 54 – 56 odwrót akt o sygn. VIII U 2487/14, k. 54 – 56 odwrót akt o sygn. VIII U 2562/14, k.54-56 akt VIII U 2563/14/

Sąd Okręgowy połączył sprawy o sygnaturze VIII U 2487/14, VIII U 2563/14 i VIII U 2562/14 ze sprawą o sygnaturze VIII U 2486/14/, celem wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia./bezsporne /

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej zajmuje się produkcją bielizny. Główna siedziba spółki mieści się w Ł., a jej zakłady produkcyjne znajdują się w G., Ż. oraz S. (ten ostatni do dnia 31 lipca 2015 r.). W G. zatrudniano średnio 70 – 80 pracowników, w Ż. w granicach 20 a w S. od kilku do ponad 30 pracowników. S. stały się placówką, która miała przejąć zwiększone zlecenia w związku z kontraktem z rosyjskimi kontrahentami. Prezesem zarządu spółki jest E. R. (1), a jedynym wspólnikiem spółki jest K. P.. /okoliczności bezsporne/

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oraz K.U.K.-E.F.I. I. Logistyk + Handel + B. + (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zarejestrowane były jako agencje zatrudnienia które oferowały outsourcing personalny polegający na wydzieleniu ze struktury organizacyjnej przedsiębiorstwa niektórych realizowanych przez nie samodzielnie funkcji (np.. nabór pracowników) i przekazanie ich do wykonania innym podmiotom. /okoliczność bezsporna/

K.U.K.-E.F.I. I. Logistyk + Handel + B. + (...) to właściciel stu procent udziałów (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. /okoliczność bezsporna/

Spółka K.U.K.. - E.F.I. I. posiadała umowę ubezpieczenia OC zawartą z Towarzystwem (...) S.A., a także legitymowała się certyfikatem o dokonaniu wpisu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia pod nr 8640, znak PPK.KS 6011-145- (...), z dnia 27.08.2012 r.

/okoliczność bezsporna/

Postanowieniem z dnia 29 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie w sprawie o sygn. akt V GU 13/14 ogłosił upadłość K.U.K.. - E.F.I. I. obejmującą likwidację majątku dłużnika. Syndykiem masy upadłości K.U.K. – E.F.I. I. w upadłości likwidacyjnej został wyznaczony M. G..

/okoliczność bezsporna/

W dniu 29 czerwca 2012 r. firma (...) Sp. z o.o. (usługobiorca) zawarła z (...) Sp. z o.o. (usługodawca) umowę o świadczenie usług, na podstawie której spółka (...) zobowiązała się świadczyć na rzecz spółki (...) usługi zgodnej z (...) firmy,, (...), zaś do realizacji tych usług (...) zobowiązała się oddelegować tzw. wykonawców czyli m.in. osoby zatrudnione u usługodawcy lub agencjach, w których usługodawca jest udziałowcem, na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenia lub umowy o dzieło (§ 1 ust. 1 i 2). Przez Usługodawcę należy rozumieć każdego jego Wykonawcę, który przy wykonywaniu usług objętych niniejszą umową zobowiązany będzie przestrzegać obowiązujących u Usługobiorcy przepisów porządkowych i aktów wewnętrznych dotyczących m.in. ochrony mienia, przepisów BHP i ppoż., a także zasad ochrony informacji stanowiących tajemnicę jego przedsiębiorstwa oraz dotyczących ochrony danych osobowych i bezpieczeństwa obowiązujących systemów. Usługobiorca zobowiązany jest do zapoznania pracowników Usługodawcy z przepisami prawa wewnątrzzakładowego W celu realizacji przez Wykonawców usług objętych niniejszą umową i w ramach ustalonego wynagrodzenia zgodnie z ustaleniami stron, Usługobiorca udostępni bezpłatnie Usługodawcy niezbędny sprzęt zgodnie ze standardami obowiązującymi u niego dla danego stanowiska pracy oraz umożliwi stały dostęp do pomieszczeń socjalnych (WC, kuchnie, pokoje śniadaniowe, stołówka, bufet, szatnie), zlokalizowanych w miejscu wykonywania (§ 1 ust. 4). Usługodawca oświadcza, iż dysponuje zasobami osobowymi posiadającymi niezbędną wiedzę i umiejętności konieczne do wykonania przedmiotu umowy, jak również zobowiązuje się do wykonywania czynności zawartych w umowie z należytą starannością (§ 3 ust. 1). Usługodawca gwarantuje, że oddelegowany Wykonawca będzie dostępny zgodnie z zamówieniem, przy czym strony w uzasadnionych przypadkach dopuszczają możliwość zmiany zakresu zamówienia. W przypadku zmiany zakresu zamówienia, zmianie może ulec wynagrodzenie określone w zamówieniu pierwotnym. (§ 3 ust. 2). Za działania i zaniechania osób, którymi Usługodawca posługuje się w wykonaniu umowy, w tym za zachowanie poufności zgodnie z § 8 niniejszej umowy, Usługodawca odpowiada jak za działania i zaniechania własne. Posługiwanie się osobami trzecimi nie uchybia odpowiedzialności Usługodawcy wobec Usługobiorcy za wykonanie całej umowy (§

3 ust.3). Oddelegowani do Usługobiorcy Wykonawcy, zobowiązani są do wykonywania obowiązków odpowiednich do stanowiska i działu oddelegowania. Szczegółowy zakres obowiązków Wykonawców biorących udział w realizacji niniejszej umowy będą określały osoby wskazane przez Usługobiorcę. Osoba wskazana przez Usługobiorcę w § 3 ust. 7 zobowiązana jest w dniu rozpoczęcia wykonywania usług dostarczyć Wykonawcy do podpisania szczegółowy zakres obowiązków oraz ramowy czas wykonywania usług, a w/w dokument przekazać do Usługodawcy tego samego lub następnego dnia roboczego. (§ 3 ust. 4). Wykonawcy oddelegowani przez Usługodawcę zobowiązani są stosować się do merytorycznych wskazówek osób wyznaczonych przez Usługobiorcę, które określają w szczególności zakres obowiązków Wykonawców, jednakże nie podlegają tym osobom służbowo (§ 3 ust. 5). Usługobiorcy udzielono rabatu w wysokości 40% kosztów, na które złożyły się składki ZUS oraz podatek od wynagrodzeń w okresie pierwszych 3 lat obowiązywania umowy. (§ 5 ust.1).

/umowa o świadczenie usług w aktach ZUS k.16-21/

W dniu 29 czerwca 2012 r. firma (...) Sp. z o.o. (usługobiorca) zawarła z (...) Sp. z o.o. (usługodawca) umowę porozumienie , na podstawie której , zgodnie z art.23¹ Kodeksu Pracy dotychczasowy pracodawca (...) przekazał, a nowy pracodawca (...) z dniem 1 sierpnia 2012 r. przejął pracowników wymienionych w załączniku do umowy. /umowa – porozumienie k.22/

K.U.K.-E.F.I. I. Logistyk + Handel + B. + (...) podjął decyzję o (...) spółki (...) jako agencji outsourcingowej oraz agencji pracy. /okoliczność bezsporna/

Z dniem 1 listopada 2012 r. wszyscy pracownicy oraz wszystkie umowy łączące spółkę (...) z firmą (...) zostały scedowane na K.U.K.-E.F.I. I. Logistyk + Handel + B. + (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. /okoliczność bezsporna/

W dniu 30 listopada 2012 r. E. R. (1) w imieniu spółki (...) wypowiedziała K.U.K.-E.F.I. I. Logistyk + Handel + B. + (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością umowę z dnia 29 czerwca 2012 r. Z treści wypowiedzenia wynika, że z dniem 1 grudnia 2012 r. pracownicy zostają przywróceniu do pracy w (...). U podstaw wypowiedzenia umowy leży fakt, że składki na ubezpieczenia społeczne za pracowników nie były odprowadzane w pełnej wysokości. /pismo k.26, /

Firma (...) w związku z tworzeniem nowego oddziału w S., poszukiwała form wsparcia finansowego dla tej działalności. Z. P. skontaktował przedstawicieli firmy (...) z przedstawicielami niemieckiej firmy oferującej dotacje dla polskich małych oraz średnich firm. /zeznania świadka Z. P. 00:09:17 k. 328 - 329/

Ideą zawarcia umowy z firmą (...) była minimalizacja kosztów zatrudnienia pracowników (na poziomie 40 % i dotyczyła zarówno kosztów podatku oraz składek na ubezpieczenia społeczne). K. L. otrzymywał od tych spółek zaświadczenia o niezaleganiu w opłacie składek.

Zakres obowiązków żadnego z pracowników w czasie umowy z (...) oraz (...) nie uległ zmianie, podobnie jak miejsce pracy. Wszystkie urządzenia formalnie zostały nieodpłatnie przekazane firmie (...) (na podstawie protokołu zdawczo – odbiorczego). Koszty badań lekarskich wstępnych, okresowych, kontrolnych oraz szkoleń BHP finansował R.. W czasie obowiązywania umowy z (...) oraz (...), (...) ponosił koszty wynajmu pomieszczeń oraz koszty eksploatacji maszyn (w tym napraw). Produkowana odzież należała do firmy (...) i była opatrzona jej metkami. Od pierwszego dnia przejęcia firma (...) nie podjęła żadnej decyzji ekonomicznej czy też ergonomicznej. Brak było jakiegokolwiek planu działania. Nie doszło do wdrożenia nowej jakości zarządzania pracownikami. Firma (...) mimo przejęcia pracowników istniała nadal. K. L. pozwolił przejąć (...) pracowników, których następnie wydzierżawił wnioskodawcy w celu dalszego kontynuowania produkcji.

/okoliczność bezsporna a ponadto zeznania świadka Z. P. 0:09:17 z k. 328-329, k. 217 verte – k. 219, a ponadto zeznania w sprawie VIII U 1198/14, zeznania świadka M. W..301-301v, zeznania świadka B. W. k.302-302v/

Zainteresowana **S. W. (1)** została zatrudniona w firmie (...) na stanowisku pracownika magazynu na podstawie umowy o pracę z dnia 14 sierpnia 2007 r. a od 30 sierpnia 2013 roku jako pracownik sklepu firmowego.

W dniu 28.06.2012 r. **ubezpieczona** została poinformowana o przejściu, z dniem 1 sierpnia 2012 r. na podstawie art. 23¹ Kodeksu Pracy do nowego pracodawcy tj. (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

W dniu 01.11.2012 r. **ubezpieczona** została poinformowana o przejściu, z dniem 1 listopada 2012 r. na podstawie art. 23¹ Kodeksu Pracy do nowego pracodawcy tj. K.U.K.-E.F.I. I. Logistyk + Handel + B. + (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O..

/dokumentacja osobowa S. W./

Ł. W. została zatrudniona w firmie (...) na stanowisku szwaczki na podstawie umowy o pracę z dnia 1 września 2008 r. W dniu 28 czerwca 2012 r. **ubezpieczona** została poinformowana o przejściu, z dniem 1 sierpnia 2012 r. na podstawie art. 23¹ Kodeksu Pracy do nowego pracodawcy tj. (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością .

W dniu 01.10.2012 r. **ubezpieczona** została poinformowana o przejściu, z dniem 1 listopada 2012 r. na podstawie art. 23¹ Kodeksu Pracy do nowego pracodawcy tj. K.U.K.-E.F.I. I. Logistyk + Handel + B. + (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O..

/dokumentacja osobowa Ł. W./

Ł. W. pracuje na rzecz (...) od 2008 r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku szwaczki. Miejsce pracy było w Ż. a do jej obowiązków pracowniczych należało szycie zleconej bielizny. Pomimo informacji o przejściu do innych zakładów pracy ubezpieczona nadal wykonywała obowiązki pracownicze w tych samych miejscach pracy, na tych samych urządzeniach będących własnością K. L. oraz podlegała poleceniom tego samego przełożonego z ramienia (...). Wszystkie produkty były szyte na rzecz K. L.. Nie było żadnych osób zatrudnionych z R. czy KUK ponad załogę, którą zatrudniono z K. L.. W czasie wykonywania obowiązków pracowniczych rzecz (...) oraz (...), to właśnie te firmy wypłycały należne jej wynagrodzenie. /zeznania zainteresowanej Ł. W. k.147/

Z dniem 1 listopada 2012 r. **Ł. W.** została poinformowana o przejściu , z dniem 1 grudnia 2012 r. na podstawie art. 23¹ Kodeksu Pracy , do pierwotnego pracodawcy tj. (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

/dokumentacja osobowa Ł. W./

A. R. została zatrudniona w firmie (...) na stanowisku przedstawiciela handlowego ds. rynku niemieckiego na podstawie umowy o pracę z dnia 23 stycznia 2012 r. W dniu 28 czerwca 2012 r. została poinformowana o przejściu, z dniem 1 sierpnia 2012 r. na podstawie art. 23¹ Kodeksu Pracy do nowego pracodawcy tj. (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

W dniu 9 sierpnia 2012 roku R. wypowiedziała ubezpieczonej warunki umowy o pracę z dniem 26 sierpnia 2012 roku w zakresie wynagrodzenia. Pod wypowiedzeniem podpisała się E. R. (2) jako „Prezes Zarządu”. Natomiast świadectwo pracy dla ubezpieczonej podpisała E. R. w dniu 3 września 2012 roku jako „pełnomocnik R.”. /dokumentacja osobowa A. R./

Lokal na potrzeby produkcyjne w S. był wynajmowany w imieniu i na rzecz wnioskodawcy (okoliczność przyznana przez pełnomocnika wnioskodawcy na rozprawie o:16:15 z k. 519)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dowodów z dokumentów, zeznań zainteresowanych , a także zeznań świadków . W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje wprost na czym polegał

oraz czemu służył proces przejmowania pracowników przez (...) Sp. z o.o., a następnie agencję K.U.K.. - E.F.I. i kto był faktycznie beneficjentem ich pracy.

Podkreślić należy, że wnioskodawczyni E. R. (1), czy świadkowie M. R. i K. P. nie stawiali się na rozprawę. W konsekwencji Sąd pominął zeznania tych świadków skoro pomimo prawidłowego wezwania bez usprawiedliwienia nie stawili się na wyznaczony termin rozprawy, pozbawiając się możliwości złożenia zeznań, a zatem dodatkowych możliwości dowodzenia swoich racji przed Sądem.

W tej sytuacji Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie w charakterze strony E. R. (1) a M. R. w charakterze świadka (postanowienie k. 432v – 00:08:57).

Zeznania pozostałych świadków (zeznania świadka Z. P., B. O., A. O., M. M. (k.328-330), czy zeznania świadka M. W. i zeznania świadka B. W. (k300-302) należy uznać, co do zasady za wiarygodne. Przy czym zeznania czterech pierwszych świadków mają istotne znaczenia dla sprawy. Z. P. potwierdził, że wnioskodawca kontraktował się z firmą (...) a nawet pomagał w tych kontaktach. Okoliczności te, w pewnym zakresie potwierdziły M. W. i B. W.. Wprawdzie nie składały one zeznań w tej sprawie ale w innych analogicznych były przesłuchiwane w drodze pomocy sądowej w formie wideokonferencji. Dlatego ciągle korzystanie z tej formy zeznań było utrudnione dlatego strony zgodziły się aby zeznania tych świadków przyjąć w poczet dowodów w tej sprawie. Stąd też Sąd uwzględnił te dowody choć początkowo oddalił te wnioski postanowieniem z dnia 19 października 2016 roku jako spóźnione (k256) Dlatego dokument z akt sprawy VIII U 1198/14 Sąd Okręgowy przyjął w poczet materiału dowodowego mimo, że te dowody miały charakter uzupełniający. Natomiast świadkowie B. O., A. O. i M. M., jako zatrudnione szwaczki w K. L. potwierdziły, że wprawdzie wiedziały o jakichś zmianach organizacyjnych ale na ich stanowiskach pracy nic się nie zmieniło pod względem rodzaju pracy, przełożonych itp. Natomiast zeznania jeszcze wtedy w charakterze świadków (później H. M. została prokurentem wnioskodawcy) z k. 145 146 należy uznać, w najlepszym wypadku, za uzupełniającą wiedzę o funkcjonowaniu firmy (...) czy KUK.

Natomiast zainteresowana ubezpieczona Ł. W., podobnie jak pozostałe pracownice zwłaszcza szwaczki potwierdziła, że w zakresie jej miejsca pracy nic się nie zmieniło, nie było żadnej reorganizacji firmy, przełożeni pozostali ci sami jak i cel działalności gospodarczej (zeznania k. 147).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania jako niezasadne podlegały oddaleniu.

Na wstępie podkreślić należy, że Sąd rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia. (por. postanowienie SA w K. z dnia 31.08.2012 r., III AUa 1607/12, uchwała SN z dnia 10.06.2008 r., I UK 376/07, uchwała SN z 10.06.2008 r., I UK 173/07)

W przedmiotowej sprawie strona odwołująca się reprezentowana przez fachowego pełnomocnika nie kwestionowała, że ubezpieczeni wskazani w spornych decyzjach podlegali ubezpieczeniom społecznym u płatnika (...) spółka z o.o. w Ł. oraz nie kwestionowała wysokości podstaw miesięcznych wskazanych w spornych decyzjach tych ubezpieczonych jako pracowników (...) spółki z o.o. w Ł.. Skarżąca kwestionowała jedynie, że płatnikiem składek dla własnych pracowników jest pracodawca – (...) spółka z o.o. w Ł.. Wynika to z zaskarżenia tylko punktu 3 decyzji. Wprawdzie w uzasadnieniu podnosili kwestię podlegania ubezpieczeniu ale raczej w ramach odpowiedzialności za dług, uznając, że za sporny okres składki zostały zapłacone, więc wnioskodawca zostaje zwolniony z obowiązku ich zapłaty.

W tym miejscu należy omówić sprawy proceduralne a więc czy firmy (...) lub KUK powinny wystąpić jako podmioty zainteresowane.

Sąd Okręgowy początkowo tak uznał, dlatego postanowieniem z dnia 11 lipca 2014 r. wezwał obie firmy do udziału w sprawie. (k.58as)

Ponieważ firma (...) nie posiadała organów (zarządu) do jej reprezentowania, dlatego Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 14 stycznia 2014 r. zawiesił postępowanie w sprawie. (k.87as)

ZUS złożył zażalenie na to postanowienie (k. 96-98 as) . Sąd Apelacyjny w Łodzi postanowieniem z dnia 1 września 2015 r. uchylił postanowienie Sądu Okręgowego o zawieszeniu postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że obie firmy nie są zainteresowanymi w sprawie co wynika, ze znowelizowanego przepisu art. 477 (11) k.p.c. (k. 119-121 as)

Na tej podstawie Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 27 listopada 2015 r. uchylił swoje postanowienie o wezwaniu do udziału w sprawie obie firmy. Od tego czasu R. i KUK przestały być podmiotami zainteresowanymi w sprawie. (k. 133 as)

Zgodnie z art. 359 § 1 k.p.c. tylko postanowienia niekończące postępowania w sprawie mogą być uchylane i zmieniane wskutek zmiany okoliczności sprawy, chociażby były zaskarżone, a nawet prawomocne.

§ 2. Postanowienia, o których mowa w § 1, mogą być zmieniane lub uchylane także wówczas, gdy zostały wydane na podstawie aktu normatywnego uznanego przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą.

Niewątpliwie w postępowaniu po wydaniu postanowienia przez Sąd Apelacyjny nie nastąpiła żadna zmiana w okolicznościach sprawy. Nie zmieniły się ani fakty ani przepisy prawa. Dlatego na podstawie art. 386 § 6 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w uzasadnieniu postanowienia sądu drugiej instancji wiążą zarówno sąd, któremu sprawa została przekazana, jak i sąd drugiej instancji, przy ponownym rozpoznaniu sprawy. Nie dotyczy to jednak wypadku, gdy nastąpiła zmiana stanu prawnego.

Skoro nie nastąpiła ani zmiana stanu prawnego w sprawie zainteresowanych ani zmiana okolicznościach sprawy dlatego Sąd Okręgowy został związany poglądem o tym, że obie firmy nie muszą występować w sprawie jako podmioty zainteresowane.

Mimo powyższych wniosków, Sąd Okręgowy po zapoznaniu się z argumentami Sądu Apelacyjnego uznał je w konsekwencji za uzasadnione. Bowiem skoro profesjonalny pełnomocnik zaskarżył decyzję tylko w zakresie punktu 3 toteż w pozostałym zakresie decyzja stała się prawomocna. To oznacza, że skarżący nie zakwestionował skutecznie, że ubezpieczeni podlegali ubezpieczeniu społecznemu w innej firmie niż wnioskodawcy. W takim wypadku zakresu zaskarżenia stanowisko Sądu Apelacyjnego było zasadne. Skoro bowiem uprawomocniła się decyzja w zakresie ustalenia, że to u wnioskodawcy ubezpieczeni podlegają ubezpieczeniom społecznym, to pozostałe firmy nie mają interesu prawnego w uczestnictwie w niniejszym postępowaniu. Ponadto brak udziału w postępowaniu obu firm nie wpływa na ich prawa. Skoro bowiem wnioskodawca został uznany za pracodawcę i płatnika składek trzech ubezpieczonych to oddalenie odwołania od zaskarżonych decyzji potwierdzi rację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych obciążając także obowiązkiem składkowym tylko wnioskodawcę. Natomiast ewentualna zmiana decyzji i zwolnienie z obowiązku opłat składkowych wnioskodawcy nie spowoduje żadnych dodatkowych od już istniejących i niekwestionowanych przez te firmy obciążeń dla firm (...) czy KUK które nie zostały objęte decyzją ani ZUS ani Sądu co nie oznacza, że po zakończeniu niniejszego postępowania mogą zostać uznane za właściwych płatników składek i wobec tych firm będzie mógł ZUS wydać decyzje „wymiarowe” o zapłacie zaległych składek, które i tak te podmioty, formalnie, powinny zapłacić do ZUS i które to decyzje następnie ZUS może skierować do egzekucji. Gdyby się okazało, że firmy składki uiszczyły to zwolnią się z odpowiedzialności.

Jak widać z powyższych wywodów, skoro wnioskodawca zaskarżył tylko decyzję w części zobowiązującej go do zapłaty określonych składek ubezpieczeniowych uznając, że składki za niego zapłacił inny podmiot (R. lub KUK) to stanowisko Sądu Apelacyjnego, że obie firmy nie powinny występować jako zainteresowane jest zasadne i Sąd Okręgowy przyłączył się obecnie do tego stanowiska.

W czasie niniejszego postępowania wnioskodawca złożył pozew o ustalenie ważności umowy z R. która została zarejestrowana za sygn.. I C 1256/17. Z tego tytułu wnioskodawca wnosil o zawieszenie postępowania na podstawie

art. 177§1 pkt 1 k.p.c. W związku z rozbieżnością orzecznictwem w łonie sądów okręgowego i apelacyjnego także w tej sprawie, Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 23 listopada 2017 roku zawiesił postępowanie na podstawie art. 177§1 pkt 1 k.p.c. (postanowienie k.375-376).

Wskutek zażalenie ZUS postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2018 roku uchylił zaskarżone postanowienie wskazując, że Sąd okręgowy jest związany stanowiskiem Sądu Apelacyjnego z dnia 1 września 2015 r. Sąd ten wskazał też że zawieszenie postępowania prowadziło do „nie uzasadnionego przedłużenia postępowania”, jednocześnie nie dodając, że Sąd Apelacyjny w innych składach nie uwzględnił zażaleń ZUS i inne sprawy nadal pozostają w zawieszeniu.

Przechodząc do dalszej części, merytorycznych rozważań należy wyjaśnić, że zgodnie z treścią art.4 pkt 2a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity - Dz.U. z 2016 roku, poz.963) płatnikiem składek dla pracowników jest pracodawca. Ten sam podmiot realizuje obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne (art.85 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych – tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.1793) oraz Fundusz Pracy (art.104 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy– tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.645) i w końcu składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (art.9 ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy – tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.1256).

W niniejszej sprawie pierwszą kwestię kluczową stanowiła ocena prawna skuteczności zawartej przez (...) Sp. z o.o. umowy – porozumienia z dnia 29 czerwca 2012 r., na podstawie którego zgodnie z art. 23¹ k.p. dotychczasowy pracodawca – (...) Sp. z o.o. miała przekazać nowemu pracodawcy (...) Sp. z o.o. pracowników oraz ocena prawna skuteczności umowy o współpracy między tymi podmiotami, a następnie przejścia w trybie art.23¹ k.p. pracowników do K.U.K. – E.F.I. (...) + H. + B. + (...) spółki z o.o.

W ocenie Sądu decydującego znaczenia w sprawie nabiera zatem wykładnia art. 23¹ k.p.

Dla przyjęcia przejścia, o którym mowa w tym przepisie, nie bez znaczenia pozostaje kwestia tego, czy została przeniesiona na nowego pracodawcę własność składników majątkowych. Jednakże, w pewnych szczególnych przypadkach z przejściem możemy mieć do czynienia również w przypadku przejścia zadań. Jeżeli bowiem firma rezygnuje z posiadania wydziału zajmującego się utrzymaniem porządku to oczywiście wraz z pracownikami z tego działu wystarczy przekazanie zadań, ponieważ dział ten najczęściej nie posiada żadnych maszyn czy urządzeń, poza prostymi urządzeniami do sprzątnięcia. Ten wyjątek nie powinien mieć zastosowania w sytuacji gdy przekazanie dotyczy wydziału produkcyjnego, który z tą chwilą ulega rzeczywistej likwidacji. Wtedy przedsiębiorstwo przekazuje nie tylko zatrudnionych pracowników ale także maszyn czy urządzeń, które dla przedsiębiorcy przekazującego część zakładu pracy stają się zbędne. Ocena, czy na tle indywidualnie ustalonych okoliczności faktycznych przejście tylko zadań może być uznane za skuteczny transfer, wymaga szerszego odniesienia, zwłaszcza, że regulacja dotycząca transferu czerpie swoje źródła z prawodawstwa UE – w dyrektywie konsolidującej Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 roku w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów.

Zgodnie z art.1 ust.1 lit. b tej dyrektywy z transferem mamy do czynienia wtedy, kiedy przejmowana jest jednostka gospodarcza, która zachowuje swoją tożsamość, oznaczającą zorganizowane połączenie zasobów, którego celem jest prowadzenie działalności gospodarczej bez względu na to czy jest to działalność podstawowa czy pomocnicza. Obecnie nie ulega wątpliwości konieczność wykładni prawa krajowego w sposób możliwie zgodny z treścią i celem dyrektywy. Wynikające z dyrektywy zobowiązanie państw członkowskich do osiągnięcia określonego w niej rezultatu, to powinność wszystkich organów państw członkowskich, w tym także, w ramach ich właściwości, sądów. (vide wyrok TS z dnia 10 kwietnia 1984 roku w sprawie 14/83).

Tak sformułowane stanowisko jest aprobowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. uchwała SN z dnia 13 sierpnia 2008 roku wydana w sprawie I PZP 11/07).

Ponadto w orzecznictwie Sądu Najwyższego można zauważyć liczne odniesienia do prawa UE na tle problematyki transferu (por. wyrok SN z dnia 29 marca 2012 roku I PK 150/11, wyrok SN z dnia 25 stycznia 2013 roku w sprawie I PK 172/12; wyrok SN z dnia 14 maja 2012 roku w sprawie II PK 228/11).

Dana problematyka jest także szeroko przedstawiana w doktrynie prawa pracy (vide I. M.: Najnowsze orzecznictwo (...) w sprawach dotyczących ochrony praw pracowniczych w razie przejścia przedsiębiorstwa na innego pracodawcę, (...) Przegląd Sądowy 2008 nr 5, s.42; Z.H.: Przejście zakładu pracy na innego pracodawcę a prawo pracy UE, Monitor Prawa Pracy 2004 r. nr 5 s.121 - 125 oraz Pojęcie jednostki gospodarczej w dyrektywie 2001/23/WE w sprawie przejęcia zakładu pracy w świetle kontrowersji dotyczących stosowania testu S., (...) Przegląd Sądowy 2014 r. nr 1 str.24 - 17).

W konsekwencji przy wykładni art.23¹ k.p. nie można pominąć dorobku wspólnotowego, w tym orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Za dominującą obecnie należy traktować linię, która uzależnia uznanie transferu za skuteczny od charakteru działalności prowadzonej przez pracodawcę. Na poparcie tej tezy trzeba odwołać się do pkt 18 orzeczenia Trybunału z dnia 11.03.1997 r. w sprawie C - 13/95, a także wyroku z 10 grudnia 1998 r. w sprawach połączonych C - 173/96 i C - 247/96).

W ocenie Sądu Okręgowego na szczególną uwagę zasługuje również uchwała 7 sędziów SN z dnia 28 marca 2013 roku wydana w sprawie o sygn. III PZP 1/13, zgodnie z którą zniesienie jednostki organizacyjnej wykonującej zadania z zakresu administracji publicznej i przekazanie tych zadań innej jednostce, posiadającej własne zasoby kadrowe wystarczające do ich wykonania, nie stanowi przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę w rozumieniu art.23¹ § 1 k.p.

Przechodząc do szczegółowego wyjaśnienia niniejszego zagadnienia w pierwszej kolejności należy ocenić rodzaj przejmowanej jednostki gospodarczej. Jak wyżej wyjaśniano, chodzi o to, czy jest to jednostka, której decydującym elementem są pracownicy i ich kwalifikacje, czy jest to jednostka, o której de facto decydują składniki materialne. Jeśli jednostka opiera się na pracownikach, to przejście może nastąpić bez przenoszenia majątku. Inaczej natomiast jest w sytuacji, gdy funkcjonowanie podmiotu opiera się na składnikach materialnych. Wówczas przejęcie wyłącznie zadań nie jest wystarczające dla transferu. Obowiązek przejęcia składników majątkowych, które pozwalają normalnie prowadzić (kontynuować) działalność gospodarczą jest w takim wypadku konieczny i znajduje akceptację również w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości na tle poprzednio obowiązującej dyrektywy 77/187/EWG dotyczącej przejścia zakładu pracy. (vide wyrok z 25 stycznia 2001 r. C - 172/99; wyrok TS z 20 listopada 2003 r. C - 340/01).

Zaprezentowane wyżej orzeczenia dotyczyły sytuacji, gdy przejęcie obsługi przewozów autobusowych wiązało się z przejęciem składników majątkowych, czy też gdy szpital zlecał przygotowywanie posiłków nowemu wykonawcy o ile ten używa składników majątkowych swego poprzednika. W takich wypadkach można mówić o skutkach wynikających z dyrektywy (odpowiednio art. 23¹ k.p.).

Dla oceny, czy przesłanki przejęcia zostały spełnione, należy wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne w konkretnym wypadku. Istotne pozostaje z jakim rodzajem przedsiębiorstwa lub zakładu mamy do czynienia, czy doszło do przejęcia składników majątkowych (budynki, ruchomości, wyposażenie, narzędzia). Elementy te muszą być zawsze oceniane całościowo w kontekście konkretnej sprawy i żaden z nich nie może być samodzielnie podstawą przyjęcia, że jednostka (przedsiębiorstwo, zakład lub część zakładu) zachowała tożsamość.

W stanie faktycznym przedmiotowej sprawy nie budzi wątpliwości, że prowadzenie zakładu produkującego bieliznę (odzież) nie pozwala na zapewnienie dalszego funkcjonowania jednostki z pominięciem infrastruktury mającej majątkowy charakter (np. maszyn szwalniczych).

W takiej sytuacji, jak wskazano wyżej, sam transfer zadań nie jest wystarczający do stwierdzenia zachowania tożsamości przedsiębiorstwa, będącego warunkiem przejścia całości lub części zakładu pracy. Konieczne jest także przejęcie składników majątkowych służących ich wykonywaniu. Dzieje się to w formie czynności prawnej

prowadzącej do wyzbycia się własności maszyn czy urządzeń a więc najczęściej w formie sprzedaży. Przekazując całość przedsiębiorstwa dotychczasowy przedsiębiorca, mówiąc w uproszczeniu, przekazuje to co posiadał w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Przekazania całości przedsiębiorstwa, najczęściej wiąże się z likwidacją firmy lub likwidacją działu produkcyjnego, pozostawiając sobie działy sprzedaży wyprodukowanych towarów. Przekazanie części lub całości przedsiębiorstwa w formie sprzedaży powoduje, że strony uzgadniają cenę jaką nabywca musi zapłacić zbywcy oraz ewentualnie zasady współpracy w zakresie dalszej współpracy dotyczącej zakupu wyprodukowanych towarów, jeżeli zakład pracy nie uległ całkowitej likwidacji.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy wskazuje wprawdzie, że wszystkie urządzenia należące do (...) formalnie zostały przekazane firmie (...), jednak nieodpłatnie na podstawie protokołu zdawczo – odbiorczego, jako oddane w użyczenie. Ponadto koszty eksploatacji maszyn, w tym ich napraw, nadal obciążały (...). Nie można zatem uznać, że firma (...) (KUK) kiedykolwiek faktycznie przejęła składniki majątkowe służące firmie (...) do prowadzenia działalności gospodarczej. Uznać należy, że zawarcie umowy użyczenia na składniki majątkowe firmy jak i przekazanie załogi miały na celu obejście zasad uregulowanych w art. 23(1) k.p. Wnioskodawca, aby cały czas zachować kontrolę na swoim majątkiem zawarł umowę użyczenia aby w każdej chwili, bezproblemowo ją rozwiązać, co zresztą nastąpiło. Podobnie było z budynkami w Ż. które wynajęła nie firma która miała przejąć wnioskodawcę ale sam wnioskodawca.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że (...) Sp. z o.o. w trybie art.23¹ k.p. przekazała (...) Sp. z o.o. tylko pracowników, w tym ubezpieczone. Niemniej jednak, pracownicy ci, wykonywali tożsamą pracę z pracą wykonywaną przed „przejęciem”, na tych samych stanowiskach i w tym samym miejscu pracy, na tych samych maszynach i urządzeniach a także nadal podlegali dotychczasowym przełożonym. Okoliczność, że przełożeni także zostali „przekazani” nowemu podmiotowi, miało na celu jedynie pozorowanie skuteczności umowy zawartej przez wnioskodawcę ze spółką (...). Nie zmieniło się również wynagrodzenie ubezpieczonych. W ocenie Sądu jedyną zmianą, jaka zaszła w stosunku do pracowników po dniu przejęcia był fakt wypłacania pracownikom wynagrodzenia przez nowy podmiot. Jednakże to też były czynności pozorowane bowiem wnioskodawca musiał zapłacić R. pieniądze z umowy pomniejszone o koszty ubezpieczeń społecznych aby potem R. mógł wypłacić wynagrodzenia pracownikom wnioskodawcy.

Wszystkie inne warunki pracy i płacy ubezpieczonych pozostały takie same. W ocenie Sądu nie doszło zatem do przejścia zakładu pracy w trybie art. 23¹ k.p.

Podkreślić także należy, że (...) Sp. z o.o. odnosiła nie tylko korzyść z pracy ubezpieczonych, ale co również istotne, miała potrzebę ich zatrudniania. W sytuacji bowiem wypowiedzenia umowy o współpracy z R. z dnia 29 czerwca 2012 r. (K.U.K.), (...) Sp. z o.o., z dniem 1 grudnia 2012 r. ponownie przywróciła do pracy ubezpieczone. Pomijając już czy istniały uzasadnione podstawy prawne do „odebrania” swoich pracowników, to sam fakt dokonania takiej czynności wskazuje, że „przekazanie” pracowników firmie (...) nie miało uzasadnionego ekonomicznie jak i racjonalnie sensu. Jedynym zamysłem stron tej umowy była chęć obniżenia przez wnioskodawcę kosztów działalności firmy o różne świadczenia (daniny) np. składki ubezpieczeniowe. Trudno przyjąć, że wnioskodawca podszedł do problemu tak mało profesjonalnie, że godząc się na zawarcie porozumień z R. nie zastanowił się skąd ta firma weźmie środki pieniężne na zapłatę za pracowników składek ubezpieczeniowych. Za nieracjonalne należy przyjąć tłumaczenie o jakiś bliżej niesprecyzowanych dofinansowaniach z funduszy unijnych. Wydaje się, że wnioskodawca przezornie przewidywał możliwość niewywiązania się z obowiązków przez R. skoro „przekazując” pracowników nie zdecydował się na zbycie majątku przedsiębiorstwa, mając nadal całą produkcję (pracowników, maszyny, budynki) we własnym posiadaniu. Nie uległy też zmianie sztyldy na budynkach z nazwą nowej firmy co przyznały ubezpieczona i świadkowie w swoich zeznaniach. Także nadal produkowana ta sama bielizna znakowana była danymi wnioskodawcy a nie nowej firmy.

Reasumując stwierdzić należy, że nie można zaakceptować dopuszczalności stosowania outsourcingu w sytuacji mającej miejsce w przedmiotowej sprawie. Powinnością sądu powszechnego jest zindywidualizowanie osądzenie sprawy. W formule tej nie mieści się zajmowanie wiążącego stanowiska w przedmiocie złożonego i wielopostaciowego zjawiska zbiorczo nazywanego outsourcingiem. Skupiając zatem uwagę na okolicznościach faktycznych sprawy, wypada podkreślić, że doszło do pozorowanego „przekazania” załogi (pracowników). Bowiem beneficjent pracy

w rzeczywistości nie przekazał kontrahentowi majątku służącego realizacji zadań, a także, co ważne, zachowano strukturę zarządczą w procesie świadczenia pracy. Rola podmiotu, który w umowie o świadczenie usług nazwany został „usługodawcą”, ograniczona została do dostarczania zatrudnionym wynagrodzeń, które wcześniej obliczył i przekazał do jego dyspozycji pierwotny.

Ze stanu faktycznego sprawy wynika, co wyżej sygnalizowano, że wiodącym motywem takich zmian podmiotowych był cel związany z ograniczeniem kosztów (zrównany z obciążeniami w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne). W ocenie Sądu, tak wykreowany „outsourcing” pozostawał w opozycji względem przepisów prawa pracy [tj. art. 22 §1 k.p. i art. 23¹ k.p.]. Dyferencjacja podmiotowa pracowniczego zobowiązania może być usprawiedliwiona uzasadnioną cechą relewantną. Tylko w takim przypadku dochodzi do możliwości modyfikacji dwustronnej relacji między stronami umowy o pracę. W rezultacie „outsourcing” w tym wypadku nie może być stosowany.

Na marginesie tylko zauważyć należy, że oświadczenie z dnia 28.02.2013 r. nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, gdyż z jego treści wynika, że nie zmierza do zapłaty składek na ubezpieczenia społeczne a jedynie dotyczy nie udokumentowanych niczym pretensji spółki K.U.K.-E.F.I. I. Logistyk + Handel + B. + V. wobec Skarbu Państwa.

Podobnie dokumenty w postaci wyroków innych sądów składanych do akt przez pełnomocników wnioskodawcy (zwłaszcza prokurentkę firmy) także nie mają istotnego znaczenia, bo dotyczą sporu pomiędzy zupełnie innymi firmami a R. i K.U.K.-E.F.I. I. Logistyk + Handel + B. + V. a pracownikami, dotyczą innych stanów faktycznych i prawnych i są to często wyroki zaoczne. Podobnie wyroki Sądów Rejonowych zasądzających od K.U.K.-E.F.I. I. Logistyk + Handel + B. + V. różne roszczenia pracownicze nie przesądzają zasadności wydanych przez ZUS decyzji. W sprawach tych nie była badana rzeczywista legitymacja procesowa pozwanego bowiem sądy oparły swoje orzeczenia na załączonych formalnie sporządzonych dokumentach. Sądy w tych sprawach z zaocznymi wyrokami nie badały różnic w świadczeniu pracy przed i po „przejęciu” wnioskodawcy bo nie taki był ich procesowy obowiązek.

Z tych wszystkich względów Sąd, na podstawie art. 477¹⁴§ 1 k.p.c., wniesione odwołania oddalił w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 2 wyroku. Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stosownie do art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez wykwalifikowanego pełnomocnika zalicza się wynagrodzenie.

W punkcie 2 Sąd Okręgowy zasądził od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 2.280 zł na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. koszty zastępstwa procesowego, biorąc pod uwagę wartość przedmiotu sporu oraz uwzględniając koszty postępowania zażaleniowego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił zgodnie z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804), w oparciu o § 2 i 3 w zw. z § 6 pkt. 2 i 3 oraz § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U. 2013 r., poz. 490 z późn. zm.).

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS